Десь давно, мов сниться, сміялися очі,
І сміх мені грав на рожевих устах,
Чужі мені були пригноблені ночі,
Зажура і смуток не клались на шлях!

Десь давно, мов сниться, летять мої мрії,
Як голуби білі, все небом було!
Йде хмара, а сонце з-за хмари ясніє,
І серце у грудях дужало, росло!

А нині блідий я, уста мої змовкли,
Світла позгасали, упали у море…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.